

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 39. An consuetudo excuset à simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

dent Monasterio, id enim meritò permittit Ecclesia, ut illis non sit occasio evagandi extra Clausuram prætextu paupertatis.

188 §.2. Non est Simonia, si gratis dentur munera Superioribus vel aliis, ut faciliùs impetretur ingressus in Religionem, cum id nullo Jure sit prohibitum, ita cum aliis *Dian. P. 3. T. 2. R. 64.*

189 §.3. Nec est Simonia muneribus allicere aliquem ad Religionem, etiamsi spes & intentio illa manifestaretur, ita *Bonac. cum Lex. in qq. Reg. v. Simonia. n. 5. Imò S. Thom. Quodlib. 4. q. 12. a. 23. in O. expressè asserit laudabiliter fieri, si pueri vel Adolescentes munusculis ad Religionem alliciantur, quamvis S. Ignatius Lojola in Constitutionibus suis, in Exam. c. 3. §. 14. ob justas & speciales causas noluerit sic inductos ad Societatem JESU admitti.*

190 §. 4. Nec est Simonia, si v. g. Abbas alat aliquem in studiis, eâ conditione, ut postea Religionem intret, uti n. 163. dictum est: item si obliget se ad alendos ejus Parentes, qui indigent, aut ad solvenda ejus debita, ita *Sanchez* aliique cum *Bonac. de Simonia. d. 1. q. 4. §. 8. n. 3.* Ratio est, quia hoc non offert velut pretium Religionis aut Religiosi, sed tantum ponitur velut conditio, quam Juvenis admittere debet, si velit gaudere illo commodo temporali; vel tantum tollitur impedimentum, quo excluderetur à Religioso Statu, quod tollere licitum est.

An sit Simonia dare vel accipere aliquid pro officio in Religione, dictum est n. 103.

191 Q. 39. *An consuetudo excuset à Simonia. R. §. I.* Nulla consuetudo vel usus potest excusare à Simonia Juris naturalis, quia Jus naturale est necessarium, nec aboleri potest; hinc nullâ consuetudine potest

potest induci, ut liceat dare vel accipere temporale
 tanquam pretium spiritualis, ita omnes cum *Suar.*
 c. 48. n. 1. & *Pirh.* L. 5. T. 3. n. 42.

§. 2. Consuetudo potest excusare à Simonia ¹⁹²
 Juris tantum positivi, si habeat condiciones
 ad præscribendum requisitas, quia sicut consue-
 tudo potest inducere obligationem Legis, ita & tol-
 lere, uti dictum est L. 1. n. 572., & ita secundum dicta
 hic n. 160. inducta est per consuetudinem obligatio
 ad dona quædam seu oblationes faciendas Clericis
 pro exequiis, benedictionibus nuptiarum, cere-
 moniis Baptismi & similibus, etiamsi illi, quibus
 dantur, aliunde sustentationem habeant, uti n. 165.
 dictum est; exigi tamen non debent, antequam
 functiones illæ fiant, ne sit species emptionis, sed
 dantur pro jam factis, ad ostendendum, quod ori-
 ginem habeant à gratuita recognitione: possunt
 tamen fideles per Episcopum cogi ad ea de more
 danda, nam præscriptio virtute Legum tale Jus
 fecit Parochis aut Ministris, ita *Silvest. Suar.*
Pirh. n. 43; idem est de consuetudine exigendi
 aliquid in administratione Sacramentorum,
 in admissione ad Monasterium, *Suar.* à num. 5.
Laym. L. 4. T. 10. c. ult. §. 2. n. 16. *Pirh.* n. 44. Hinc
Dian. P. 6. T. 8. R. 17. & *Roccaf.* apud eundem *Dian.*
 P. II. T. 6. R. 31. absolutè docent non esse Simoniam
 dare vel accipere aliquid temporale, quando exhi-
 betur spirituale, si talis sit consuetudo, & solùm
 agatur de periculo Simonie Juris positivi, quia
 tum probabiliter judicari potest ejusmodi usum
 esse licitè introductum, jamque præscripsisse,
 ad quod in probabili sententia sufficiunt anni
 tantum decem: addit *Engel* L. 5. t. 3. n. 16. inter causas,
 ob quas tales consuetudines potuerint introduci,
 etiam esse hanc, quod multæ Decimæ, v. g. lucri

in negotiatione, pecorum, lini, lanæ, pomorum, ovorum &c, antehac Ecclesiæ dari solitæ, nunc in defuetudinem venerint, adeo que præsumi possit has esse conversas in particulares exactiones tum faciendas, quando exhibentur ministeria quædam spiritualia : notat tamen rectè n. 14. non licere Parochis ob denegatam pecuniam denegare Sacramenta, sed debere aliâ viâ, v. g. apud Episcopum Jus suum prosequi, alioquin non leve foret scandalum specièsque Simonix, & grave Parochianis detrimentum, si ob negatam modicam pecuniam mediis salutis frustrarentur.

193 §. 3. Licet Cap. *Non satis 8 : Cum in Ecclesiæ 9 : In tantum 36 : Sicut pro certo, 39. Jacobus, 44. Tit. de Simonia*, & alibi sæpe reprobentur omnes consuetudines accipiendi aliquid pro sepeliendis mortuis, benedicendis nubentibus seu aliis Sacramentis conferendis seu collatis, tamen in his iterum prævaluit nova consuetudo, scientibus & conniventibus Superioribus Ecclesiasticis, uti n. 192. dictum est.

194 §. 4. Quamvis nunc sit consuetudo fueritque dudum, ut per pecunias obtineantur beneficia Ecclesiastica, hæc tamen consuetudo non excusat, neque præscribit, unde frustra se in talibus excusant aliqui dicentes, *Hoc jam moris est, passim fit, faciunt omnes &c.* Ratio est, quia plerumque est Simonia Juris naturalis, cum pecunia detur velut pretium rei spiritualis, circa Simoniam autem talem nulla præscribit consuetudo. Deinde quamvis non foret contra Jus naturale, est tamen contra Jus positivum, & illi consuetudini constanter reclamant Ecclesia, partim per damnationem propositionum, quæ tali consuetudini favent, partim per Responsa, quæ quotidie dat Curia Romana, quando

quando enim interrogatur, semper declarat ejusmodi facta esse simoniaca, imò rarissimè dispensat, sed præcipit dimitti beneficia & restitui omnes fructus perceptos.

Q. 40. *Quid censeri debeat in dubio.* R. §. I. 195

Si probabile sit Simoniam non intervenisse, non est, quòd aliquis sibi scrupulum faciat, tum quia sequi potest probabilem, tum etiam, quia est in possessione suæ innocentia, quam adhuc præsumere potest, quamdiu non rescit se nocentem, unde rectè docent *Zypæus* aliique cum *Dian. P. 6. T. 8. R. 17.* quamvis secundùm Jus etiam ille sit Simoniacus, qui non intelligit se illicitum agere, si re ipsa committatur simonia, tamen qui processit ex autoritate Doctorum, excusatur à culpa & pœna. Vide dicenda à num. 204.

§. 2. Si verum sit dubium, an commissa sit Simonia nec ne, v.g. scis datos esse centum imperiales, sed nescis, an dati sint cum pacto aliquo aut gratis vel alio licito titulo, nec habes prudens motivum pro alterutra parte judicanda, in tali dubio poteris præsumere non intervenisse Simoniam, quia delicta non præsumuntur, & innocentia est in possessione, donec probationes claræ & convincentes afferantur, ita *Suar. Pirh. L. 5. T. 3. n. 132.* Tamb. in Dec. L. 1. c. 3. §. 7. v. *Simoniam.*

§. 3. Ubi verba sunt dubia, Ecclesia præsumit 197 simoniam, è contrà ubi verba sunt dubia, Jus civile non præsumit Usuram, disparitas esse potest, quòd Usura non sit ita communis, & habeat plures titulos excusantes, Simonia autem nunc sit communissima, nec sint tituli tales excusantes.

Q. 41. *An in simonia detur parvitas materia.* 198

R. Affirmat *Alloza* v. *Simoniam* Sect. 4. n. 29. Item *Molin.* dicens, quòd ad mortale furtum sufficit,